

הקונצרט ה-5 בפילהרמונית

ביותר האיוון הטבעי, אותו שטף קל
בו נשזרות האמצאות זו בזו לריק
מותצורה גבוהות יותר: אמנות ב-
הירה, שוחקת, שוות-משקל, אופייה
זה של היצירה נתפס היטב בביצוע
שלפנינו, שהצטיין בטעם, תנופה ו-
בהברקה תזמורתית משכנעת. - לי
עומת זאת נפגמה, פתיחה טראגית
של בראהמס מהמת תפיסה פשטנית
מצד המנצח, העיצוב הריטמי הת-
נהל על-פני השטח, ובייחוד לא נת-
מזה מיתחם האופייני של המיקצ-
בים המנוקדים, תקיפותן של פיסקי
אות-פורטה נסתה לגסות עד כדי
חריגה מן הסגנון, דוגמה בולטת:
הקטע סמוך לפני הרפריזה, בו מ-
צורפות יחד תנועת-שמיניות נמר-
צת של הבאסים עם שמיניות מנר-
קות בכיגורות.

ייתר נגינתה של אידה הנדל -
במצלול אצילי ומגובש, בכושר החי-
עלות, בקנטאבילה בעל עדינות מילי-
נכולית מעט, חבל רק שהפעם העי-
מיסה על כיגורה יצירה כה מוגרי-
טונית כקונצ'רטו של טיבריוס, שי-
לושה פרקים שלו מתנועעים בכבי-
דות, ממולאים במילודיקה שמנונית
שאינה נמנית עם מיטב האמצאה
דווקא, ולוקים בנטייה בלתי-נסבלת
לנקודות-אורגן ארכניות הנוטלות
מן המוסיקה כל אפשרות לפתח מ-
עוף של ממש. - ליווי התזמורת
היה דייקני כשלעצמו, אך כיסה לא
מעט את נגינת הסולנית.

הקונצרט החמישי למנויים הביא
אל דוכן התזמורת הפילהרמונית את
זמנצח הישראלי הצעיר גארי ברתני
עמו הכנרת האורחת אידה הנדל.
ברתני שוב איננו פנים חדשות עם
התזמורת, הוא מופיע בקביעות במס-
רת הקונצרטים למנויים, ולאחרונה
גם ליווה את התזמורת כמנצח-עוזר
במסעה בחו"ל. בדומה למורו גיאורג
ינגר, נטל על עצמו גם הוא חובת-
גבור בטיפוחה של המוסיקה המקור-
ית, בשטח הקולי (עם מקהלת, ריי-
נת) והתזמורת, בדרך זו העשיר את
זכניות הפילהרמונית בנגינות-בכורה
זשובות, שספק אם מנצח-אורח בכלל
זיה סקבלן על עצמו, הפעם העלה
את "שיר המעלות" מאת אלכסנדר
אוריה בוסקוביץ, שהוכתר בפרס דא-
שון בתחרות המלחינים מטעם התז-
מורת הפילהרמונית (1960), על בעי-
דת הביצוע הקשות של יצירה זו -
עיקר מצד הריטמי - התגבר ברי-
זיני בהתמצאות ראוייה לשבח, טכ-
יקת-הניצוח שלו גמישה ותכליתית,
הבנתו לניבי המוסיקה החדשה מאי-
זשרת לו לתת מלוא-תוקף לעניינו
של המלחין, הנגנים ניגשו לתפקי-
יהם בתנופה ובמרץ, אלא שלא
זמיד היה בכך כדי להפות על הי-
זחסור הניכר בחזרות (על היצירה
נצמה - ראה עמוד א').

3.2.1961 "מנחה"